

Med Vandmelon til Rügen

(af Flemming Stagis.)

Indhold:

Forord

[Skovshoved - Rødvig \(Lørdag d. 03.07.1999\)](#)

[Rødvig - Vitte \(Hiddensee\) \(Søndag d. 04.07.1999\)](#)

[Vitte - Overliggerdag \(Mandag d. 05.07.1999\)](#)

[Vitte - Ralswiek \(Tirsdag d. 06.07.1999\)](#)

[Ralswiek - Breege \(Onsdag d. 07.07.1999\)](#)

[Breege - Vitte \(Torsdag d. 08.07.1999\)](#)

[Vitte - Stralsund \(Fredag d. 09.07.1999\)](#)

[Stralsund - Overliggerdag \(Lørdag d. 10.07.1999\)](#)

[Stralsund - Stahlbrode \(Søndag d. 11.07.1999\)](#)

[Stahlbrode - Wieck \(Mandag d. 12.07.1999\)](#)

[Wieck - Greifswald \(Tirsdag d. 13.07.1999\)](#)

[Greifswald - Overliggerdag \(Onsdag d. 14.07.1999\)](#)

[Greifswald - Overliggerdag \(Torsdag d. 15.07.99\)](#)

[Greifswald - Stralsund \(Fredag d. 16.07.1999\)](#)

[Stralsund - Overliggerdag \(Lørdag d. 17.07.1999\)](#)

[Stralsund - Vitte \(Søndag d. 18.07.1999\)](#)

[Vitte - Klintholm \(Mandag d. 19.07.1999\)](#)

[Klintholm - Dragør \(Tirsdag d. 20.07.1999\)](#)

[Dragør - Skovshoved \(Onsdag d. 21.07.1999\)](#)

Efterskrift

Forord.

Vi havde selvfølgelig sat næsen op efter en kanonsommer, især efter sommeren 1998, der havde været så dårlig, at de oprindelige planer om at sejle til Karlskrona-skærgården blev afløst af en biltur til Barcelona.

Vi kunne disponere frit over ugerne i sommerferien, da vore to andre makker-familier havde været 2 uger på sejlerferie i Det græske Øhav og derfor havde ladet os vælge frit i sommerperioden. Grundet Lones arbejde, skulle vi holde en del af ferien i industriferien og jeg kunne så lægge en uge til før eller efter Lones 2 uger. Jeg valgte uge 29, da vejret så forhåbentlig ville være varmere.

Jeg havde regnet med afsejling i løbet af lørdagen i uge 26, hvilket også kom til at passe med afsejlingen mod syd, med kurs mod Rügen, som vi jo tidligere havde besøgt i 1992 sammen med vore venner Tom og Bodil og ligeledes i 1996, dengang sammen med Thomas og hans 2 børn.

Der var lagt en del arbejde i planlægningen, da der som sædvanlig skulle ske mandskabsskift nogle gange undervejs. Planerne holdt nogenlunde, men blev dog ændret med en tidligere hjemkomst, primært grundet motorproblemer.

Skovshoved - Rødvig.

Lørdag d. 03.07.1999.

Sejlet dist.: 35 sømil. Total dist.: 35 sømil. Vind : 5-8 m/sec. Vindretning: Sydøst Vejr : Skyet med enkelte solstrejf. Sejltilid: 14.30 - 20.30. Total sejltid : 6 timer.

Jeg kørte et læs bagage ned inden middag og omkring middagstid kørte hele familien så til Skovshoved med de sidste pakkenilleker. Jeg skulle så retur med bilen og tage tog og bus tilbage til havnen. Da jeg kom tilbage til Vandmelonen, var Nina og hendes veninde Line kommet ombord og havde ligeledes fået placeret tasker, dyner o.m.a. på deres respektive pladser og kl. 14.30 kunne vi så sejle ud af Skovshoved Havn.

Da det blæste pænt og desværre med modvind frem til Dragør, fik motoren lov til at arbejde, mens rullegenuaen var rullet let ud. Fra Dragør kunne der faldes lidt af mod Stevns, så vinden kom foran for tværs. Videre gik det over Køge Bugt, hvor søerne var noget mindre end ved tidligere overfarer. Nogle sømil inden Stevns Klint kommer vi til at følges et stykke vej med en X-79, "Exocet", som vi ikke kan slippe fra umiddelbart. Da vi skal runde pynten, vælger vi imidlertid den indvendige vej om bundgarnene, mens Exocet vælger den yderste. Dette giver os et pænt forspring til at nå først i havn.

Rødvig havn viste sig, som sædvanlig at være overfyldt, men vi havde to gange tidligere ligget på den udvendige side af slæbestedet for jollerne, og da der også var plads her denne gang, fik vi alligevel en god kajplads.

Da vi havde fået fortøjet, opdagede jeg, at der var en pæleplads næsten inderst i den yderste række, og da Exocet lidt senere kommer listende, anviser jeg dem pladsen, hvilket de blev meget glæde for.

Aftensmaden, der blev indtaget ret sent, blev pølser med spaghetti. Der blev gået en aftentur, hvorunder Nicolai blev sur på os, fordi han ikke måtte få et tøjdyr. I stedet faldt han i snak med en lokal dreng på havnen, og der gik et pænt stykke tid, inden han atter kom ombord.

Inden sengetid blev der cockpithygget og snakket. Det blev sent, men de store piger har åbenbart meget at tale om, for de påstod næste morgen, at de havde været vågne til kl. 3.

Rødvig - Vitte (Hiddensee).

Søndag d. 04.07.1999.

Sejlet dist.: 62 sømil. Total dist.: 97 sømil. Vind : 5-10 m/sec., vindstille om aftenen.
Vindretning: Vest. Vejr : Først skyet med få solstrejf, senere skyfrit. Sejltid: 8.30 - 17.00.
Total sejltid : 8 ½ time.

Vi ville afsted i god tid, hvorfor vi stod tidligt op, og håbet om at komme ud af havnen, inden havnefogedens rundtur, spillede vel også ind i vores planer. Men desværre var fogeden på pletten kl. 7.30, og han berettede om en god vejrudsigt uden vind og med masser af sol, hvilket ville passe til vores tur mod Rügen. Hverken vindretning eller antallet af soltimer viste sig imidlertid at leve op til forventningerne. Vi startede uden morgenmad og spiste noget umiddelbart uden for havnen, mens vi tøffede mod sydøst. Pigerne sov stadig og dukkede først op ved 11-tiden. Det var nu blevet meget diset og solen var forsvundet. Samtidig var det blæst op fra sydvest. Vi besluttede alligevel at begive os over Østersøen, så det gik med god fart. Nærmere betegnet skulle dagens mål være Vitte, en lille by på østsiden af den lange ø Hiddensee, der ligger og skærmer for Rügen mod vest. Efterhånden som vi kom fri af land, blæste det mere og mere op, og med vinden foran for tværs pløjede vi os gennem bølgerne, sommetider med loggen visende mellem 6 og 7 knob. Vi passerede Møns Klint uden dog at kunne se den i disen. Rullegenuanen blev halet ind til første rebemærke, og for motor gik det afsted. Lone syntes, at der var for meget vind til også at sætte storsejlet, og vi ville nok også have krænget mere, end hun ville kunne lide. Vandmelon stod godt på benene, og vi sejlede hurtigt i stedet for blot at ligge ned. Den relative vind-hastighed var oppe på 10 m/sec, og alligevel lokkede vi over 6 på kryds i jævn modsø. Af og til fik vi en vasker indenbords, men det gjorde ikke så meget. Det var godt sejlervejr. På et tidspunkt bliver det dog for meget for både Camilla og Lone, som begge må ofre til Poseidon, mens den øvrige besætning havde det udemærket.

Indløbet mellem Rügen og Hiddensee, "Lippen", nås ved 15.30-tiden, og solen er dukket frem og skinner fra en skyfri himmel. Så gik det ned gennem renderne, hvor Nicolai og Camilla skiftedes til at styre fra den ene afmærkning til den anden, hvilket de klarede flot. De skal nok blive gode skippere med tiden. Camilla havde dog en meget lille grundberøring, som vist ikke andre end jeg bemærkede. Det var meget tæt på et rødt mærke, som hun ellers tog på den rigtige side. Der manglede en grøn afmærkning, så det var uklart hvor bredt løbet var. Camilla blev således årets første formand for grundejerforeningen, uden at hun vidste det. Senere på turen mistede hun atter formandshvervet.

Havnen i Vitte nås ved 17-tiden og selvom der er mange både, finder vi dog en pæleplads. Grunden til de mange både, skyldes, at KDY her havde mødehavn for en eskadresejlad til Polen. Undervejs skulle sejlerne også transporteres en tur med bus til Berlin.

Da vi var i Vitte sidst, var havnen blevet forsynet med et flot toilet/badehus og nu var man i gang med at bygge på en ny stor bygning, som jeg går ud fra dels skal være havnekontor, dels en mindre forretning og en cykeludlejning, og mon ikke også der bliver plads til en lille Imbiss.

Havnepengene var de højeste, vi oplevede på turen, men da afgiften trods alt ikke var steget siden vort sidste besøg, syntes vi, at prisen denne gang var i orden.

Vi havde ikke fået frokost, og de store piger heller ikke morgenmad, hvorfor der blev spist tidlig aftensmad, som bestod af de smås yndlingsret, nemlig spaghetti med kødsovs. Så pustedes gummibåden op, og de små og de halvvoksne roede en tur i havnen, mens de helt voksne vaskede op.

Efter middagen tog Nina og Line en løbetur, mens vi andre gik i en tur ud til stranden på vestsiden af øen. Her FKK(naturist)badedes til den store guldmedalje, så vi smider også tøjet og hopper i søen, for efterfølgende af lade os lufttørre, mens vi går nordpå langs stranden. Efter vores tur til Kroatien, er Lone i øvrigt blevet en svoren tilhænger af naturismen, og det er da også rart at gå rundt uden det våde badetøj klistrende til kroppen.

På vej tilbage fra stranden, passerede vi "Karusel", som er navnet på et sommerhus, der har danske forbindelser. Det var nemlig her, at Asta Nielsen, den danske stumfilmsstjerne, tilbragte sine somre fra 1925 til 1936, hvorefter hun af politiske grunde måtte holde sine ferier andre steder. To af husets fire hjørner er afrundede, hvilket giver det indtryk, at huset er rundt, og derfor fik navnet Karusel.

Også andre prominente personer har gæstet øen gennem tiderne. F.eks. Albert Einstein, Thomas Mann og Billy Wilder, samt flere for mig ukendte tyske notabiliteter. Som de siger på turistinformationen: "Et besøg på Hiddensee kan blive starten på en vidunderligt venskab - hele livet langt", og det må indrømmes, at den lille søde ø - Dat söte Länneken - har noget specielt over sig, der drager en igen og igen.

Aftenen gik med hygge og wienerbrød under cockpitteltet, der nu var sat op for at beskytte mod solen.

Vitte - Overliggerdag.

Mandag d. 05.07.1999.

Sejlet dist.: 0 sømil. Total dist.: 97 sømil. Vind : 15 m/sec., faldende til 0-2 m/sec. sidst på eftermiddagen. Vindretning: Nordvest. Vejr : Skyet til kl. 10.00 så opklaring og skyfrit. Sejl tid: 0. Total sejl tid : 14 ½ time.

Vi sov længe, og efter morgenmaden gik de 3 mindste piger i bad. Så gik vi den korte vej ind til Vittes centrum, hvor vi lejede cykler. Turen gik mod Kloster, der ligger lidt nord for Vitte og undervejs blev Nicolai noget sur over, at han ikke rigtig kunne stoppe, da hans cykel var lidt for høj. Når han bremsede, kunne han ikke nå jorden med fødderne uden at stå af. Han blev dog ret snart god igen, og det gik videre gennem den meget idylliske by. Især ligger der en lille flot kirke, som vi også kiggede nærmere på. Kirken er øens ældste bygningsværk, indviet i 1332, og har oprindeligt haft et klokketårn. Dette er imidlertid nedlagt ved en ombygning og siden 1781 har klokkerne hængt i en lille indgangsbygning på sydsiden af kirken. Indvendig er det første man får øje på, det hvælvede træloft med roser motiver. Ellers er kirken holdt i hvid og lys blå farve. Byen har i øvrigt fået sit navn efter et tidligere Zisterzienserkloster, der lå på stedet. Klosteret var søsterkloster til det danske kloster i Esrum, men det eneste spor, der nu er tilbage, er klosterporten.

Der ud over er byen kendt som hjemsted for en af Tysklands store digtere, nemlig Gerhardt Hauptmann, der i 1912 fik Nobelprisen i litteratur. Hauptmann besøgte første gang øen i 1885 og holdt hvert år siden 1916 ferie på øen. I 1930 flyttede Hauptmann permanent til Kloster og boede der til sin død i 1956.

En anden attraktion er Heimatmuseum, der er indrettet i den gamle redningsstation fra 1888. I denne bygning kan man se kopier af 16 vikingesmykker i guld, der blev fundet i to omgange på stranden ved Neuendorf efter stormfloder i 1872 og 1874. Smykkerne stammer fra ca. 980 og er sandsynligvis fremstillet i Jylland. Overleveringerne siger, at det var Harald Blåtand, der havde begravet smykkerne på Hiddensee, men det holder nok ikke rigtigt. Originalerne opbevares i en boks i en bank i Stralsund og er forsikrede for 150 mio. Dm. Der er adskillige butikker på Hiddensee, der sælger kopier af smykkerne, som er utroligt flotte. Prisen var dog lavere end forsikringssummen

Så cyklede vi tilbage til båden, hvor vi fik frokost. Efter frokosten kastede vi os atter på cyklerne, da vi nu ville til Neuendorf, der ligger syd for Vitte. Den første del af cykelturen foregik oppe på diget langs stranden, der ligger hele vejen ned langs vestsiden af Hiddensee. Denne strand står ikke tilbage for nogen dansk strand med hensyn til sand- og vandkvalitet og har endvidere den store fordel, at det ikke er et sted, hvor der slides ret meget på badetøjet. Umiddelbart vil jeg tro, at kun 20% af badegæsterne anvendte badetøj. Der var nogle ret flotte eksemplarer imellem strandgæsterne. Vi hylede atter med de ulve vi var iblandt, og snart plaskede vi i vandkanten, som Gud har skabt os. Selv Nicolai kom hurtigt i Adam-kostume og dernæst i vandet, hvor han ellevild plaskede rundt og ikke ville op igen. Især var det sjovt, når han kunne sprøjte på sin mor.

Vi kunne dog ikke bade hele eftermiddagen, hvis vi skulle få noget ud af de lejede cykler, så snart var vi atter i sadlerne på vej mod syd. Der var dog noget længere end vi havde regnet med, men efter at have skubbet de små et stykke af vejen, nåede vi frem til Neuendorf, der er totalfredet, med mange smukke gamle stråtækte hvidkalkede huse. Som noget ganske særpræget for byen, er der stort set ingen havegærder eller hække. Husene ligger spredt ud på en stor slette, hvor grundstykkerne blot er markerede med pæle, med de forskellige ejeres mærker på. Nogen stor by er der ikke tale om, da der kun er 300 fastboende, og specielle seværdigheder byder byen heller ikke på.

Der drikkes øl og cola på havnen, da det var dræbende varmt. Der handles i den lokale souvenirbutik, hvor jeg bl.a. køber en flaske Brombærvin. Cyklerne skulle afleveres inden kl. 19.00, så snart gik det retur, men vi nåede at klappe stålhestene farvel et kvarter før lukketid. Der handledes i den lokale Edeka, der siden vort besøg i 1996 var flyttet ind i et nydeligt nybyggeri, hvori også cykeludlejningen havde til huse. Efter cykelturen returnerede vi til marinaen for at spise aftensmad, som var frikadeller med ris og Dijon-sauce samt salat.

En stor del af aftenen gik med perle-arbejder for de 4 yngstes vedkommende. Der blev produceret hals- og armkæder i stor stil og en enkelt "pyntering" til et fyrfadsllys blev det også til.

Vitte - Ralswiek.

Tirsdag d. 06.07.1999.

Sejlet dist.: 21 sømil. Total dist.: 118 sømil. Vind : 5-8 m/sec., 0 m/sec. om aftenen.
Vindretning: Nordvest. Vejr : Først skyet med få regndryp, senere sol. Sejltilid: 11.15 - 14.30. Total sejltilid : 17 3/4 time.

Mens jeg står og gør klar til morgenmaden i kabyssen, kommer paspolitiet på besøg. Lone, der står i cockpittet, tager pænt imod dem, og vi får ordnet papirerne. Det er i øvrigt første gang vi er ude for den slags besøg, i den tid vi har sejlet på Tyskland. Jeg kom også op og sludrede lidt med politiet, og vi drøftede, hvad der ville ske, når Danmark den 1. januar 2000 træder ind i Schengel-samarbejdet. Paspolitiet mente, at de derefter måtte finde anden beskæftigelse indenfor etaten. På et tidspunkt er den ene politimand ved at tabe et kolonormt stempel i havnen, hvilket der grines meget over.

Lone tager sig en løbetur til Kloster inden morgenmaden, og så er hele båden ved at være vågen. Der spises og så går Lone og Nicolai i bad.

Efter badet sættes kursen mod Ralswiek ad de smalle løb, hvor Breege passeres på afstand. I Jasmunder Bodden sættes GPS´eren til at finde det rigtige anduvningspunkt så vi kan snyde lidt uden om nogle grunde og dermed nedsætte distancen. På det sidste stykke ind mod havnen, passeres friluftsscenen, hvor man opfører "Störtebeker-Festspiele". Klaus Störtebeker og hans bror Goedeke Michels var en slags Robin Hood, der huserede i Østersøen mellem 1391 og 95, og de var sandsynligvis født i Wismar. I 1391 åbnede både Wismar og Rostock deres havne for folk, der ønskede at skade Det Danske Rige. Der var på det tidspunkt krig mellem Danmark og Mecklenborg, og Klaus Störtebeker benyttede sig af dette og førte kaperkrig mod Dronning Margrethe. Da der så blev sluttet fred i 1395 slog Klaus og Goedeke sig først ned på Gotland og efterfølgende i Østfrisland. Herfra udfordrede brødrene Hansa´en, hvilket var en alvorlig sag. Senere flyttede Goedeke til Norge og Klaus til Holland. For hollænderne erobrede han Helgoland, og sad nu som en torn i øjet på Hansestad Hamburg, der havde en livlig handel med England. Hamburgs bystyre udrustede derfor en flåde og angreb sørøverborgen Helgoland i efteråret 1400 eller foråret 1401. Klaus blev fanget og sammen med en del af hans folk ført til Hamburg, hvor alle blev halshugget den 21. oktober 1400 eller 1401. Goedeke vendte senere tilbage fra Norge, blev pågrebet på Weser og ligeledes henrettet i Hamburg. Om brødrene virkelig har eksisteret hersker der ikke tvivl, men der er utallige ubekræftede anekdoter om deres "bedrifter", og det er disse, der nu omsættes til skuespil.

I Ralswiek Havn er man i fuld gang med at udvide betragteligt, men der er dog masser af tomme pladser i havnen. Når udvidelsen er færdig, vil man råde over en havn, der er dobbelt så stor som den nuværende, og faciliteterne er allerede fine, med et nyt havnekontor og så luxuriøse bade- og toiletfaciliteter, at de unge damer var ved at falde i svime over dem.

Ralswiek har eksisteret gennem årtusinder og i perioden 800 til 1000 har byen været modpol til vikingebyen Hedeby ved Slesvig. Der har været foretaget adskillige udgravninger på stedet, der vidner om husbyggeri, kultpladser og beddinger til

vikingskibene. I dag er der stort set intet at se af resterne, men et kort i en af landgangslodserne, gav en idé om byens daværende størrelse.

Efter at have fortøjet spiser vi frokost, og så går turen op i byen. At kalde det en by, er måske lidt overdrevent, da der blot var tale om en samling huse, men der fandtes dog en mindre købmand, hvor man kunne proviantere. Ellers er stedets attraktion helt klart friluftsscenen og slottet i hvis park skuespillene foregår. Vi gik derfor først en tur til slotsparken, som nærmest er en botanisk have. Selve slottet ejes af tysk Røde Kors, og har frem til for nylig været brugt som alderdomshjem. Stedet er nu tømt for beboere og spærret helt af, og sat til salg. Lone var helt vild for at købe stedet, omdanne det til Hotel- og Kongrescenter, og så tjene fede D-mark. Problemet med bygningen var imidlertid, som så mange andre bygninger i det tidligere Østtyskland, at det trængte til mere end en kærlig hånd.

Friluftsscenen ned mod vandet var skærmet af mod parken med et træhegn, men det var muligt at kravle op på nogle støtteben og kigge ind over sceneriet. Der var et hav af siddepladser, efterfølgende viste det sig, at der kunne sidde 9.000 personer på tilskuerpladserne, og en kæmpescene med flotte gamle bindingsværkshuse på den ene side af en havn og borgmure på den anden side. Alt i alt en kæmpeplads. Jeg prøvede at overtale Lone til at købe billetter, som trods alt ikke var så dyre, da vi kunne få familierabat, men da stykket var på tysk, som kun Line dyrker i skolen, ville børnene nok ikke få så meget ud af det, hvorfor vi besluttede, ikke at købe billetter.

Efter turen rundt i byen blev der hygget i cockpittet inden aftensmaden, som blev Vandmelons legendariske Kalkungryde, der dog blev strakt lidt med cocktailpølser med rigtigt skind. Efter middagen er klokken blevet så mange, at de andre atter vil op i parken for at kigge ind til skuespillet, der nu er begyndt. Jeg bliver i båden for at vaske op, og ville så senere støde til de andre i parken. Vi går imidlertid fejl af hinanden og mødes ikke, men jeg fik dog, lige som de andre, et indtryk af skuespillerne med de meget flotte dragter. I "havnen" lå der flere kogger, der indgik i skuespillet, også heste og en kolonorm hund fik jeg lige set, inden jeg returnerede til båden og fandt de andre. Det kan nok være, at vi alle ærgrede os over, at vi ikke havde købt billetter, uanset om der blev snakket tysk eller ej. Selv de to små var meget indignerede over, at de ikke havde været inde på den rigtige side af plankeværket.

Så blev der hygget til det blev mørkt, og i det svindende dagslys blev vi tilskuere til et meget flot fyrværkeri, der afsluttede festspillene.

Ralswick - Breege.

Onsdag d. 07.07.1999.

Sejlet dist.: 11 sømil. Total dist.: 129 sømil. Vind : 5-8 m/sec. Vindretning: Nordvest. Vejr : Først halvskyet så sol med få skyer. Sejltime: 10.00 - 11.45. Total sejltime : 19 ½ time.

Da købmanden lå tæt på havnen, gik jeg op efter frisk morgenbrød, og efter indtagelse af morgenmåltidet blev der atter en kort tur i byen, så Nicolai og Camilla kunne købe kort til vennerne.

Tilbage til havnen og slippe fortøjningerne, så vi kunne fortsætte mod næste mål, der skulle være Breege. Denne havn var blevet anbefalet til os i 1996, da vi lå i Vitte. Vi satte genuaen og støttede med motoren, som imidlertid ikke gik særlig godt. Den kunne ikke tage omdrejninger, så for reduceret kraft gik det nordover. Nu kom Magellan til sin ret. Den havde tegnet vores rute ned gennem Jasmunder Bodden, så nu var det blot at holde os på denne linie, og så kom vi helt op til afmærkningerne, hvor vi skulle holde styrbord ind mod Breege. På afstand så byen ret hyggelig ud, men da vi havde fortøjet og set os nærmere omkring, var der ikke noget særligt specielt ved dette sted. Der lå dog et velassorteret supermarked et stykke fra havnen, hvor vi provianterede til frokost. Imidlertid lå der en "Imbiss" på havnen, hvorfor det besluttedes at ændre frokosten til Bratwurst, Burger, Hotdog m.m. Hvis vi havde været i besiddelse af egne cykler, havde vi dog nok taget en 3 km cykeltur ud til Juliusruh ved Østersøkysten, hvor der skulle være en 10 km dejlig badestrand.

I stedet for cykelturen hyggedes der med diverse aktiviteter i cockpittet, mens jeg begyndte at undersøge hvad der var galt med motoren. Det første, jeg kastede mig over, var snavssamlere lige efter tanken, og den var ganske rigtig helt fyldt med skidt og møj. Hermed var sagen opklaret. Motoren havde ikke fået diesel, da tanken var ved at løbe tør, og det på trods af, at tankmåleren viste, at der stadig skulle være en del tilbage. Jeg startede så med at tømme snavssamlere, dernæst videre frem til brændstoffilteret, der også var godt beskidt. Desværre havde vi ikke noget nyt filter, så jeg måtte rense det gamle bedst muligt. Dernæst skulle motoren luftes ud, så der ikke sad luftbobler, der lukkede af for dieselolien. Efter flere timers arbejde og meget snavsede hænder, var jeg så klar til at starte motoren, men nu var tanken jo tom. Næste problem var så at skaffe diesel, men så opdagede jeg, at der stod en container på kajen, og i den var der en stor dieseltank. Det viste sig, at det var havnefogeden, der administrerede containeren, og to gange var jeg oppe at hente diesel i vores ekstradunke, altså 20 liter. Efter pumpning på fremløbspumpen og pusten i tanken via overløbshullet, lykkedes det at få motoren startet, og jeg var glad.

Så badede de store piger, og jeg blev også moppet i bad, selv om jeg syntes, at det var lidt overdrevent. Jeg havde jo badet lystigt i havet ved Vitte. Så var det tid til aftensmad, der bestod af pølse- og frikadellerester garneret med kartoffelmos. Desserten blev is fra Havnecaféen.

Breege - Vitte.

Torsdag d. 08.07.1999.

Sejlet dist.: 14 sømil. Total dist.: 143 sømil. Vind : 5-8 m/sec. Vindretning: Nordvest. Vejr : Skyfrit med masser af sol. Sejltilid: 10.15 - 12.30. Total sejltid : 21 3/4 time.

Efter morgenmaden gik vi atter til supermarkedet for at handle. Denne gang drejede det sig om hakket oksekød til spaghetti, men det havde de ikke. De kunne godt hakke noget meget fint oksefilet, men det ville være synd og meget dyrt, som ekspeditricen sagde. Vi besluttede os i stedet til krebinetter, for hakket gris var ikke noget problem. Så fyldte vi tanken med vand, da dette var gratis, og endelig kunne vi sejle over til tanken, men blot for at konstatere, at den nu var lukket frem til 12.30, altså de næste godt 2 timer. Det gad vi ikke vente på, og med 20 liter i tanken, var der rigeligt til at nå frem til Vitte, hvor der også var tankningsmuligheder. Egentlig var planen at gå til Neuendorf, men da der ikke var nogen dieseltank der, og vi jo havde besøgt den på vores tidligere cykelsafari, blev det altså Vitte igen.

Heller ikke noget dårligt valg, for efter froksoten, der blev indtaget efter anløb, gik Albertslunderne til stranden, mens pigerne blev tilbage og lavede perlearbejder. På stranden blev der badet meget for at afkøle legemeerne i tropesolen. Der blev bygget sandslotte og gravet kanaler, og jeg faldt vist også lidt i søvn i sandet. Dette blev senere bekræftet af Lone.

Efter et par timer i paradiset, gik vi tilbage gennem byen, hvor vi købte postkort. Så et smut ind i Edeka for at få lidt øl og chokolade, og her mødte vi så de unge damer, der var ved at proviantere til togturen, som de skulle ud på om lørdagen. På vej hjem rundes havnen og jeg finder dieseltanken, der, lige som i Breege, var gemt i en container. Der var åbent fra 7.00 til 8.00, og om aftenen.

Tilbage i båden gik jeg i gang med at reparere sprayhood'en, mens Lone atter løb sig en tur op til Kloster.

Aftensmaden blev de tidligere indkøbte "Schweinhacke", som blev spist sammen med maccaroni og pandesovs. Senere blev familierne kontaktet over telefonen, så vi kunne fortælle at vi havde det rigtig godt.

Aftenen gik med det sædvanlige kortspil og læsning.

Vitte - Stralsund.

Fredag d. 09.07.1999.

Sejlet dist.: 20 sømil. Total dist.: 163 sømil. Vind : 5-8 m/sec. Vindretning: Nordvest. Vejr : Sol. Sejl tid: 7.45 - 10.45 Total sejl tid : 24 1/4 time.

Lone og jeg stod tidligt op, lagde fra kaj i marinaen og sejlede over i fiskerihavnen, hvor vi tankede ikke mindre end 67 liter diesel. Det må være rekord i en 60 liters tank, så det var ikke så sært, at der kom skidt i filterne. Hvor de 20 liter vi fik på i Breege blev af på en sejltur på 14 sm, er svært at forstå. Jeg tror dog, at jeg skal revidere min opfattelse med

hensyn til tankens størrelse, for da vi var på Rügen i 1996, fik vi faktisk 66 liter i tanken på et tidspunkt. Jeg vil derfor tro, at tanken måske rummer 80 liter.

Så gik det afsted ad løbene mod Stralsund, og selv om det var tidligt, så var det ret varmt, da vinden kom agten fra. Under vejs dukker resten af besætningen op, først de små og senere de unge damer.

Vel ankommet til Nordmole, spises der kombineret morgenmad/frokost, efter at der er betalt havnepenge og erhvervet en nøgle til toiletter/bade. Også her stødte vi atter på alle KDY-sejlerne, som skulle videre næste dag. Der var livlig diskussion imellem dem, om man skulle med ved broåbningen ved 05-tiden, eller om man kunne vente til ved 12-tiden. De fleste mente, at den tidlige broåbning var nødvendig, hvis næste dags mål skulle nås.

Så gik vi op i byen, hvor vi først så Nicolai Kirche og Rathaus. Nicolai bliver altid så stolt, når han finder en kirke, der er opkaldt efter ham, mens Mille ikke kan forstå, at der ikke findes nogle Camilla Kirker.

Der blev herefter set på butikker, der nu atter havde fået et løft siden anløbet 3 år tidligere. Også selve byen som helhed var nu nået langt med renoveringerne. Vi bevægede os ud mod Maria Kirche og Neue Markt, hvor der var markedsdag. Line købte sig bl.a. en "dyr" kopi-parfume, hvor hendes handelstalent kom frem. Der var nemlig kun en enkelt flaske tilbage af de dråber, hun ville have, men det var prøveflasken, som der var taget ganske lidt af. Hun fik flasken pruttet ned fra 10 til 8 Dm, så hendes ferie på Kreta har nok givet pote.

Maria Kirche var under restaurering, så vi fortsatte ud over voldene og søerne mod Hauptbahnhof, for at købe billetter til Line og Nina. Da vi alligevel så var på banegården, købte vi også billetter til Lone, Mille og Nic, der efter planen skulle tilbage den næstfølgende lørdag.

Så gik turen tilbage til den gamle bydel, hvor der atter shoppes, bl.a. købte Nina en flot bikini. Det var varmt, så der drikkes øl og cola på en Imbiss, men det kan dog ikke holde hovedpinen, der nok skyldtes den megen sol, tilbage. Vi gik tilbage til båden og undervejs fandt jeg en ship-shop, der havde et nyt brændstoffilter. Jeg var nemlig ikke helt tilfreds med motorens ydeevne. Filteret blev skiftet, og så var det tid til mad, der bestod af Kød i Mørke med Spaghetti. Der aftenshyggedes, men desværre kom Camilla til at vælte en af Lines æsker med meget små perler på dørken, så en stor del af min tid gik med at sortere perler fra skidtet, der havde ligget på dørken. Det lykkedes dog at få størstedelen af perlerne bragt tilbage i æsken.

Efterfølgende er givet en kort rids af Stralsunds historie, der også var omtalt i beretningen fra 1996. Stralsund, der i begyndelsen af Middelalderen havde været en blomstrende by under Hansa'en, det nordtyske handelsforbund, der stort set styrede al handel omkring Østersøen, blev under 30-årskrigen belejret af den tyske general Wallenstein, men i 1628 opgav han at fortsætte belejringen og drog bort. Grunden til, at Wallenstein opgav belejringen, var, at bystyret havde indgået en pagt med den svenske kong Gustav d. II Adolf, som også var stærkt involveret i den europæiske 30-års krig. Ved de efterfølgende fredsforhandlinger i 1648 fik Sverige officielt overdraget det meste af Vorpommeren og

store dele af det nordlige Polen. De tropper, som svenskerne herved fik frigivet, var så efterfølgende med til at hærge Danmark.

Svenskerne satte deres præg på området frem til 1815, hvor området efter Wienerkongressen blev overgivet til Preussen. Området har således været under svensk herredømme i næsten 200 år, hvilket også afspejler sig i bygningerne i Stralsund og især i de store kirker.

Stralsund - Overliggerdag.

Lørdag d. 10.07.1999.

Sejlet dist.: 0 sømil. Total dist.: 163 sømil. Vind : 8-12 m/sec. Vindretning: Nordøst. Vejr : Skyfrit. Sejl tid: 0. Total sejl tid : 24 3/4 time.

Jeg stod tidligt op, og gik til bageren, og efter morgenmaden pakkede pigerne og vi gik mod banegården. Taskerne var ret tunge, så vi skulle nok have taget en bus, men vi kom dog frem i god tid.

Der var et leben af unge mennesker på stationen, og det viste sig, at der gik et ekstratog til Berlin til den årlige "Love-Parade". Vi hørte efterfølgende i radioen, at der havde deltaget ca. 1,5 mio. mennesker i selve paraden, og at der havde været ca. 5 mio. tilskuere. Der havde stort set ikke været ballade, men en enkelt var dog blevet stukket ned med en kniv.

Line og Nina kommer afsted kl. 9.43 med 3 minutters forsinkelse, vi andre vinker farvel og det var vel lidt vemodigt at sige farvel til tøserne, som havde været dejlige at have med ombord, ikke blot for ungerne, men også for Lone og mig. Der var dog ikke mulighed for at beholde de friske pust, da Nina skulle videre på ferie i Norge.

Så går den resterende del af besætningen tilbage til Altstadt, men undervejs var vi lige inden om en legeplads, hvor ungerne kunne få afløb for deres kræfter. Legepladsen lå lige i nærheden af Meeres-Museum, som vi ikke havde besøgt på vores tidligere turen. Nu var turen kommet til dette museum, og det var absolut pengene værd. Der var masser af fisk i akvarier og man viste, hvordan forskellige fangstredskaber fungerede. Det, der dog især fangede ungerne interesse, var dog en plastkopi af en kæmpekrabbe fra Japan. Den snakkede de meget længe om.

Så var der gågadetur tilbage mod havnen, hvor vi spiste frokost i cockpittet. Eftermiddagen blev en slappeperiode med kortskrivning og læsning, mens ungerne legede sovedyrsleg i forkahytten.

Så blev det tid til en kort tur rundt i nærheden af havnen, hvor vi bl.a. kiggede nærmere på "Kloster zum Heiligen Geist", der nu var færdigrestaureret og blevet til nogle meget lækre ældreboliger. På vej tilbage købes der pizza'er på havnegrillen. De var vældig gode og

kostede kun 6 og 8 mark, afhængig af typen. Hjemme i cockpittet blev der leget restaurant, hvor ungerne var tjenere og selv havde lavet papirpenge, som vi voksne kunne købe pizza-stykker for.

Ved 19-tiden ringede Nina og fortalte, at hjemturen var foregået uden problemer. De havde fået skiftet de rigtige steder og havde fået noget at spise i Lübeck, hvor der havde været en længere ventetid, inden toget mod København afgik.

Stralsund - Stahlbrode.

Søndag d. 11.07.1999.

Sejlet dist.: 11 sømil. Total dist.: 174 sømil. Vind : 5-8-12 m/sec. Vindretning: Øst. Vejr : Skyfrit. Sejl tid: 11.15 - 13.15 Total sejl tid : 26 3/4 timer.

Efter morgenmaden var det badetid, og da vi havde god tid inden broåbningen ved 11-tiden, blev der også tid til en tur op i byen, hvor vi handlede i den lokale Spar. Jeg havde ellers spurgt Hafenmeister, om der var nogen Lebensmittel i nærheden af havnen, hvilket han benægtede og udleverede en bestillingsseddel, så skulle han nok skaffe, hvad der var brug for. Det er nok en lille sideindtægt. Vi havde de tidligere år handlet i en lille Lebensmittel meget nær ved havnen, men den var nu blev café og mødested med navnet Lebensmitte(l).

Der var dog ikke så langt op til en Spar, der lå ved siden af rådhuset. Vi fik købt diverse madvarer, slap af med vores store Cola-flasker og fik købt nogle nye colaer samt forsyninger af det gode mærke Pilsator. Endvidere fik vi en stor vandmelon, der ikke kostede så meget.

Kl. 11.00 slap vi så fortøjningerne og gled for motoren ned mod Meinungenbrücke, der forbinder fastlandet med Dänholm og videre med en fast bro til Rügen. Broen gik op præcist kl. 11.20 og der ventede et hav af sejlere på at komme igennem. Det er utroligt, at der ikke er en broåbning mellem kl. 05.20 og 11.20, men det må skyldes den stærke trafik, ikke blot af biler, men også af tog, der skal til Rügen. Tysklands toghovedfærdselsåre til Sverige går over Sasnitz på Rügen til Trelleborg.

Efter bropassagen stoppedes den endnu ikke fuldt fungerende motor, og vi fortsatte for sejl mod syd. Egentlig havde dagens mål været Baabe, men med den motor vi nu sejlede rundt med, besluttede vi i stedet at gå til Wieck, der ligger ved Wyck's munding. Wyck er den flod, der fører ind til Greifswald. Vi skulle samle vore venner, Tom og Bodil, op i Greifswald om onsdagen, og hvis vi løb ind i vindstille, ville vi få problemer med at nå frem i tide. Endvidere ville jeg gerne til Greifswald, hvor der ligger et stort Yachtzentrum, der rådede over motorsagkundskab.

Efterhånden som vi kom ned gennem Strelasund friskede vinden dog op, og da vi nærmede os den mere åbne Greifswalder Bodden, besluttede vi at vente med at sejle videre, indtil næste dag.

Vi lagde ind i Stahlbrode, hvorfra der er færgeforbindelse til Glewitzer Fähre på Rügen. Vi sejlede ind i trafikhavnen, da havnelodsen fortalte, at der ikke var plads i fiskerihavnen. Bolværket var imidlertid blot spunsjern, der var svære at fendre af mod, og endvidere var bassinet meget uroligt. Vi gik derfor over for at besigtige fiskerihavnen, og det viste sig, at man havde udvidet med nogle broer til lystsejlere, og der var flere grønne pladser. Vi skyndte os tilbage for at flytte. I mellemtiden var der kommet to tyske sejlere ind, som heller ikke lå særlig godt. Så da vi havde kastet fortøjningerne, fortalte vi dem om pladserne i fiskerihavnen. Vi havde så fået et lille forspring, og kunne vælge den udsete plads. Vi havde imidlertid ikke behøvet at skynde os så meget, for da tyskerne skulle sejle fra trafikhavnen til fiskerihavnen, løb den ene på grund uden for havnen. Han kom dog ret hurtigt fri igen. Vi havde haft et detaljeret kort i havnelodsen og havde set den lumske tange, der strakte sig ud mellem de to havne.

Kort efter kunne vi modtage tyskerne og hjælpe med fortøjninger og elkabler. Som tak fik vi en pilsner og sad så og hyggesnakkede lidt sammen. De var begge fra Misunde i Slien og skulle oprindeligt have været til Bornholm, men med de fremherskende østlige vinde, havde de besluttet at blive på Rügen. Da vi drikker øl, kommer der et krav fra ungerne om vandmelon, som derefter bliver skåret ud i kølige, søde og våde stykker.

Stahlbrode var et kedeligt sted, hvilket man da også havde bemærket i havnelodsen. Det eneste specielle var Nordeuropas største koloni af skarver, som lå ret tæt på. Imidlertid var der også havnefest, med masser af boder og spisesteder i påhængsvogne. Endelig var der en friluftsscene, som blev brugt til, at diverse 3. rangs kunstnere kunne udfolde deres sangtalenter. Overskuddet fra festen skulle gå til vedligeholdelse af tribunen. Vi gik derfor en kort tur op i al tummelen, inden vi returnerede for en let frokost.

Efter frokost var vi atter oppe i al havnefesthalløjet, men snart efter fortsatte vi ind langs kysten, da havnelodsen endvidere havde angivet en god badestrand i nærheden af havnen. Der var da også sand på stranden, men når man begav sig ud i vandet, var det en ulækker mudderbund med masser af søgræs. Jeg forsøgte at gå langt ud, men resultatet var det samme, stadig mudder, men da jeg nu var så langt ude, kunne jeg lige så godt dyppe mig. Jeg var således den eneste der fik et havbad den dag. Det sidste minus ved stranden var, at der var påbudt tekstil.

På vej tilbage til havnen fik vi os lige nogle bratwurst mit pommes, så der var ikke den helt store sult til aftensmaden, der derfor blot kom til at bestå af kødsovsrester, kvikket op med kødboller og ris.

Så aftenshyggedes der, og da vi ikke havde fået bunkret vand siden Breege, mente jeg, at tanken måtte være ved at være tom. Nicolai og jeg hentede derfor 9 liter vand i Cola-flasker, som blev hældt i tanken. Vi havde endvidere flere colaflasker med vand i, da vi havde gjort os til vane, altid at have en flaske vand i køleskabet, så den var godt kold.

Stahlbrode - Wieck.

Mandag d. 12.07.1999.

Sejlet dist.: 14 sømil. Total dist.: 184 sømil. Vind : 5-8, faldende til 0-2 m/sec. Vindretning: Øst. Vejr : Skyfrit. Sejltid: 9.00 - 11.15. Total sejltid : 29 timer.

Vejret var stadig godt med masser af sol, og der var ikke så meget vind, da Lone og jeg stod op. Vi besluttede os derfor til straks at sejle ud, vente med morgenmaden og først vække børnene senere. Men når man starter motoren, er det svært at være barn i kahytten og blot sove videre, så de kom hurtigt op i cockpittet for at se, hvad der skete. Vinden var stadig i det forkerte hjørne, men nu gik motoren upåklageligt. Dette varede dog kun ved en halv times tid, hvorefter den atter satte den ene cylinder ud af spillet. Vi var dog nu så langt ude i Greifswalder Bodden, at vi efter kursændring mod Wieck, kunne sejle halvvind og spare motoren.

Da vi nåede Wieck, var planerne faktisk at sejle videre til Greifswald, for at snakke med motormanden. Men ved indsejlingen i flodmundingen, konstaterede vi, at der ligger en flot badestrand syd for byen. Lone besluttede sig derfor til, at blive i Wieck og vi leder efter en ledig havneplads. Motoren bliver startet og ryger nu så kraftigt, at der er folk på kajen, der råber, at båden brænder.

Efter at have fortøjet og spist frokost begiver vi os mod stranden. Det er imidlertid en betalingsstrand, og da vi ikke har penge med, løber jeg retur til Vandmelon og henter de få håndører, der skal bringe os ind på stranden. Det sydligste afsnit er forbeholdt FKK, og det er selvfølgelig der, vi slår os ned i de næste 4 timer. Ungerne er travlt beskæftigede med at bygge huse, borge og slotte i strandkanten, men der bliver dog også tid til at kaste os i vandet 3-4 gange, for at køle af.

Så returnerede vi til havnen, hvor der indtages kølige drinks inden en gåtur rundt i byen. Jeg betaler havnepenge til en hyggelig ældre herre, og får en sludder med ham på en bænk, mens Lone og ungerne har travlt med at vaske dørken i cockpittet. Vi snakker om, at byen har forandret sig meget siden vort anløb i 1992. Der er blevet langt mere mondænt. Husene er sat i stand, og der er kommet hoteller og restauranter. Alt i alt langt mere venligt end det tidligere forfald, der prægede stedet. Byturen starter med et langt ophold på en legeplads, og da vi går videre, når vi lige at se nøglen blive drejet om i den lille købmandsbutik. Det er en ældre dame, som imidlertid forbarmer sig over børnene, da hun hører, vi skal have is. Der bliver atter åbnet, og for at give lidt ekstra omsætning investerer vi i 4 Pilsator, der dog er dyrere, end vi tidligere har været vant til. Så tilbage til legepladsen, hvor ungerne spiser deres is og Lone og jeg deler en lunken Pilsator.

Efter aftensmaden, der atter bestod af tyske wurst, blev der tid til en lille gåtur rundt i et større område af byen, hvor vi bl.a. passede kirken og legepladsen. Dagen endte som sædvanlig med aftenhygge i cockpittet.

Wieck - Greifswald.

Tirsdag d. 13.07.1999.

Sejlet dist.: 3 sømil. Total dist.: 187 sømil. Vind : 3-5 m/sec. Vindretning: Øst. Vejr : Sol. Midt på eftermiddagen tordenbyger. Sejl tid: 10.00 - 10.45. Total sejl tid : 29 3/4 time.

Morgenbrødet blev hentet hos en lille bager i byen, og på trods af størrelsen, var det fantastisk godt brød, som blev indtaget, så vi var klar til broåbningen kl. 10.00. Broen er en hollandsk vippebro, der bliver håndbetjent af et par brovagter. På trods af det simple system, eller måske lige netop derfor, bliver broåbning hurtigt klaret, og vi glider af Wyck ind mod Greifswald. Efter ca. 3 sm for motor i tomgang når vi frem til Greifswald Yachtcentrum, der ligger på nordsiden af Wyck, ca. 10 minutters gang fra den gamle bydel. Ud over at være lystbådehavn, er Yachtcentrum også hjemsted for Hanse-bådværftet, så de har alt til hvervet henhørende ekspertise. Der er faktisk også mulighed for at gå helt ind til centrum, men det frarådedes af havnelodsen, da man her ligger lige op ad Hanse-Ring, der er omfartsvej om Greifswald, hvilket betyder megen støj.

Vi sejler lidt rundt og ville egentlig helst have ligget inde i en lagune, men da man her var ved at opføre et helt boligkompleks ned til havnen, skræmte piloteringslarmen os ud i Wyck igen. Her var der en god plads, næsten helt ude ved enden af broen. Det havde været så varmt, at Lone straks åbnede for en vandslange og lod det kolde vand køle hendes krop. Hun havde de meget små G-strengstrusser på, så hun vakte vist nogen opsigt.

Så gik jeg op på kontoret på Yachtcentrum, for at få fat i en motormand, men han var ikke på værftet, så der blev lagt en seddel om, at han skulle kontakte mig, når han kom tilbage. Lidt senere kommer der imidlertid en mand og meddeler, at motormanden først kan komme næste morgen. Vi beslutter os derfor til at gå til byen, for at se lidt nærmere på den og undervejs købes der lige is i værftets kantine, der også er åbent for gæstesejlerne. I byen købes der først nye badetøfler til Camilla, mens Nicolai får nye strømper, inden vi går videre i de smukke gamle gader, der præger området omkring torvet og gågaderne. Kommer man lidt udenfor dette område, finder man nogle nyere karréer, som måske ikke er den smukkeste arkitektur, men dog heller ikke den russiske kransporsarkitektur, der præger forstæderne ud mod Wieck. Greifswalds kommandant havde ved slutningen af anden Verdenskrig overgivet sig til russerne uden kamp, så byen led stort set ingen skade under krigen, så hvorfor havde man opført de mange nye karréer i byen. Svaret fik vi i en artikel, der omtalte de store byfornyelsesprojekter, der var gennemført i 70'erne og 80'erne. Synd at man ikke havde renoveret de gamle bygninger. Alligevel er der så mange gamle huse, at de sætter et meget stærkt præg på byen, der er universitetsby med mange unge mennesker. Universitetet er i øvrigt den næstældste i Nordeuropa, grundlagt den 17. oktober 1456, umiddelbart efter universitetet i Rostock. Så runder vi torvet, hvor der er markedsdag, og hvor det begynder at dryppe ned fra himmelen. Snart flænger de første imponerende lyn også stilheden, men det regner dog ikke mere, end at man godt kan gå fra markise til markise, så snart er vi atter på gågaden. Senere bliver det dog for meget, og vi må ind på "Fritz" på torvet, der viser sig at være et værtshus, der selv fremstiller øl. Vi smager på varerne, der er så gode, at det ikke blev den eneste gang, vi besøgte stedet.

Regnen stilner af, så vi kan indtage frokosten i form af grillpølser fra en Imbiss på torvet, hvor der også købes koteletter og kartofler. Så går det videre, men da det atter trækker op til en ordentlig tordenbyge, trækker vi ind i et nyt forretningscenter, hvor vi inde i tørvejret kan se og høre regnen styrte ned på glastagene. Da vi var i byen i 1992, var der knaphed

på en del varer og ikke nogen indkøbscentre, så dette sted må have virket som slaraffenland, da det åbnede.

Snart stilner regnen atter af, og vi returnerer til båden, hvor der eftermiddagshygges med kortskrivning og malebøger.

Aftensmaden bliver de på torvet indkøbte ingredienser, og så aftenshygges der inden en kort rundtur på havnen, der faktisk viser sig at være noget større end jeg troede. Der er faktisk plads til ca. 250 både. Husene, man er ved at bygge ned til havnen, skal være et kombineret ferie og ejerlejlighedskompleks, bestående af 4 etagers gavlhuse. Umiddelbart ser det ud til at blive et spændende miljø.

Greifswald - Overliggerdag.

Onsdag d. 14.07.1999.

Sejlet dist.: 0 sømil. Total dist.: 187 sømil. Vind : 3-5 m/sec. Vindretning: Vest. Vejr : Sol med skyer og enkelte byger. Sejltid: 0. Total sejltid : 29 3/4 time.

Vi står tidligt op, da man havde meddelt, at motormanden ville kom tidligt. Der er ikke frisk morgenbrød, da der er langt til nærmeste bager i byen. Formiddagen går så med at vente, da motormanden først dukker op lige inden frokost. Han beder mig om at starte motoren og sætte den i gear, så han dels kan høre på motoren og dels kan se udstødningsrøgen. Han er ikke i tvivl om, at motoren kun kører på en cylinder (det var jeg heller ikke) og ud fra røgens farve, mener han, at der er hul i en cylinder, og at den brænder olie af. At olien blev brændt af, var jeg heller ikke i tvivl om. Han mente, at motoren skulle ud, og at den først ville være klar igen efter en uges tid. Oven på problemerne i Sverige for 2 år siden, hvor der blev lagt nye lejer i maskineriet, synes jeg det var lidt for meget, og beslutter at sejle hjemad med så lidt brug af motoren som muligt. Motormanden er nok lidt ked af det, for han så vist en god forretning forsvinde.

Så går vi op i byen, hvor vi først ser nærmere på Maria Kirche, så aflægger Nicolai Dom et besøg og endelig slutter kirkerundgangen med et smut ind i Skt. Jakobi Kirche, der ligger lige ved siden af universitetets hovedbygning.

Frokosten bliver indtaget lidt sent på et pizzeria på gågaden og her bliver Lone noget skuffet over en pepperoni-pizza, der viser sig at være med rigtige grønne pebre (peperoni) og ikke med salami.

Så handles der i en stor Spar i indkøbscenteret, så alt er klar til Tom og Bodil, der skal ankomme med toget sent om aftenen. Der bages bl.a. chokoladekage i den nye Optimus mini-ovn. Eftermiddagen bruges ellers til rengøring af skibet og til lægning af kabaler. Der spises ikke aftensmad, da frokosten havde været stor og blev sent indtaget.

Jeg når lige at få et bad, inden vi begiver os mod banegården, hvor Tom og Bodil skal ankomme ved 21.30-tiden. Vi ankommer for tidligt, og da toget er lidt forsinket, går tiden

med at fortælle ungerne om mine oplevelser fra barndommen. Da de nye gaster er ankommet, går vi en smut gennem den gamle bydel og ser lige på torvet, der nu er ikklædt aftenbelysning, hvilket dog ikke viste sig at være noget særligt. Vi fik dog udpeget "Fritz" for de nye gæster, og aftalte, at næste dag ville vi gå hver for sig, og så mødes om eftermiddages til det gode hjemmelavede øl.

Så gik vi videre mod båden og fik os et par håndmadder og noget Pilsator, inden vi kastede os over kaffe/the med diverse tilhørende skarpe genstande, som Tom og Bodil havde medbragt. Klokken blev vist 01.30, inden dynerne kaldte på os.

Greifswald - Overliggerdag.

Torsdag d. 15.07.99.

Sejlet dist.: 0 sømil. Total dist.: 187 sømil. Vind : 2-5 m/sec. Vindretning: Vest. Vejr : Sol med lette skyer. Sejltid: 0. Total sejltid : 29 3/4 time.

Da det jo var blevet ret sent dagen i forvejen, blev der sovet længe, inden morgenmaden var på bordet, og klokken blev 11, inden vi alle begav os mod byen.

Tom og Bodil skulle på byrundtur, mens vi andre ville besøge Greifswald Tiergarten. der lå i en bypark umiddelbart nordvest for bymuren. Umiddelbart var vores forventninger til den zoologiske have ikke høje, og da billetpriserne endvidere var usædvanlig lave, blev vi ikke mindre nervøse for havens kvalitet. Det viste sig imidlertid, at det var en ganske god lille zoo, som dog godt kunne trænge til diverse forbedringer, men nogen katastrofe blev besøget absolut ikke.

Efter zoo gik vi til banegården, da Lone havde besluttet, at hun og ungerne ville tage tilbage til Albertslund om fredagen fra Greifswald, i stedet for om lørdagen fra Stralsund. At ændre billetter fra lørdag til fredag betød, at der ikke var weekend-rabat. Biletterne steg lige med knapt 100 Dm.

Så bevægede vi os ind i den gamle bydel, hvor vi spiste frokost på "Engelchen". Måltidet kom til at bestå af Gyros Pitaer, Cheeseburger og Bratwurst, hvorefter vi vandrede videre gennem gågaden mod torvet. Kl. 14.30 mødtes vi med Tom og Bodil hos Fritz, hvor vi fik flere hjemmebryggede Helles og Dunkles Bier.

Så handles der (Pilsator) hos Spar og vi gik tilbage til båden. De nys ankomne er lidt trætte, så der småsoves i cockpittet. Ved 20-tiden spises der aftensmad, der nu atter var rigtig kødsovs med spaghetti. Jeg havde nemlig bedt Tom og Bodil om at tage et kilo hakket oksekød med fra Danmark.

Så småhygges der med snak og druk, inden der i den nedgående sol går en aftentur på havnen. Det bliver ikke slet så sent som aftenen før, og inden sengetid går Lone og småpakker til hjemturen næste dag. Det var kedeligt, da Nina og Line forlod Vandmelon, men det var nu værre, da tiden for Lones og ungeres afmønstring nærmede sig.

Greifswald - Stralsund.

Fredag d. 16.07.1999.

Sejlet dist.: $2,5 + 31 + 0,5 = 34$ sømil. Total dist.: 221 sømil. Vind : 2-5, stigende til 10-12 m/sec. Vindretning: Nord, drejende vest. Vejr : Sol med få skyer, senere lettere overskyet. Sejltilid: 12.00 - 12.45, 13.00 - 18.00 og 21.30 - 21.15 Total sejltilid : 35 3/4 time.

Nu var Tom kommet ombord, så jobbet med morgenbrød tog han som sædvanlig vare på. Uanset at der var langt til nærmeste bager havde han dagen før svoret, at vi skulle have frisk morgenbrød. Efter at have forladt båden gik der imidlertid ikke lang tid, inden han atter var tilbage med en bagerpose. Han påstod hårnakket, at det var blevet bragt med taxa, men jeg tror nu, at det var Yachtcentrums kantine, der havde morgenbrød til sejlerne.

Så gik det ellers afsted med Lone, Camilla og Nicolai til Banegården, hvorfra de kl. 10.29 tog mod Stralsund. Fredagens afgang betød for øvrigt, at togturen blev forkortet med godt en time, og dermed mindre ventetid på togsift i Lübeck. Vi andre returnerede til Vandmelon og handlede i Spar undervejs.

Tilbage i havnen gøres båden klar, og kl. 12.00 skubber vi fri af broen, laver en perfekt afsejling for sejl og driver i svag vind ned ad Wyck mod Wieck, som nås efter tre kvarters sejlads. Vi må vente 15 min. på broåbningen kl. 13.00 og lægger os udenpå en lille coaster, da det var nemmere at fentre af mod denne end mod kajen, der bestod af spunsplader. Wieck var i øvrigt fuld af fest og ballade, da der var startet havnefest. Der var et utal af boder, der var pariserhjul, spøgelsestog og meget andet. Det havde vi imidlertid ikke tid til at benytte os af, da vi gerne skulle være i Stralsund til broåbningen ved 18-tiden.

Da broen går op, starter vi motoren og går i tomgang mellem broklapperne, for straks efter at sætte såvel genua som storsejl. Vi har stort set modvind og føler ikke rigtig vi kommer fremad, men et langt krydsben op forbi halvøen Koos, gør, at vi efter en rum tid forlader Greifwalder Bodden og sejler os ind i Strelasund. Det er blæst noget op, hvorfor storsejlet rebes ned, og rullegenuaen rulles lidt ind, og da vinden desværre er drejet med i den retning vi stævner, så betyder det kryds gennem sundet. Dette betyder, at vi kommer 15 minutter for sent til broåbning og må vente til næste åbning, der er kl. 21.30. En meget stor del af vejen har jeg sat Bodil til at styre, dels for at Tom og jeg kan klare genuaen i vendingerne, og dels for at hun ikke skal komme til at lide søsygens kvaler, hvilket hun ellers er plaget af. Hun klarer styrmandshvervet upåklageligt.

I ventetiden til næste broåbning lægger vi til i sejlklubben syd for broen og får nogle Campari'er og dernæst spiser æggekage med kyllingehjerter og kartofler. Lige imens vi er ved at fortøje ringer Lone, men da vi er travlt beskæftigede, vil jeg ringe tilbage, når vi var kommet på plads. Jeg har imidlertid svært ved først at komme igennem, og dernæst melder den hele tiden optaget. Da jeg endelig kommer frem til fru, viser det sig, at hun havde glemt at afmelde omstillingen til mobilen, hvorfor jeg faktisk havde siddet og ringet til mig selv, der jo så var optaget. Lone kunne fortælle, at selv om toget var forsinket fra Greifswald havde det kørt som lyn og torden til Greifswald, og de havde nået at skifte til

andet tog. Alle omstigninger var forløbet planmæssigt og børnene havde opført sig forbilledligt. Det eneste, der var glippet, var spritindkøbet, da der havde været fantastisk mange mennesker med færgen.

Kl. 21.20 lægger vi fra broen, og motoren startes og for små omdrejninger går vi gennem Ziegelgrabenbrücke ved 21.30-tiden. Vi stævner mod Nordmole og finder en plads ved Steg E. Der fortøjes, hvorefter cockpitteltet monteres, og i det dalende aftenlys indtages der the med Helios. Helios er en for Tom og Bodil hidtil ukendt græsk cognac, som de fandt i Greifswald. Bodil supplerer dog med the med rom, da hendes næse løber som et helt vandfald. Der hygges til midnat, hvorefter vi tørner ind.

Stralsund - Overliggerdag.

Lørdag d. 17.07.1999.

Sejlet dist.: 0 sømil. Total dist.: 221 sømil. Vind : 5 m/sec., faldende til 0-2 m/sec.
Vindretning: Vest. Vejr : Halvskyet formiddag og næsten skyfrit fra middag. Sejltilid: 0. Total sejltilid : 34 3/4 time.

Tom henter morgenbrød hos den samme bager, som han benyttede i 1992 og inden vi starter på byturen bliver der badet, så vi atter lugter godt. Mens Tom er hos bageren, er jeg hos havnekaptajnen og får betalt havnepenge, og da havnekaptajnen nu forlanger 22 Dm, og jeg kun betalte 21 Dm for en uge siden, brokker jeg mig for sjov og viser den tidligere kvittering, hvorefter havnekaptajnen nu beder om yderligere 1 Dm til dækning af den tidligere for lave pris. Dette sker dog også for sjov, og inden længe har forskellige mønter, der blev nemlig også betalt for bad og nøgledespositum, passeret frem og tilbage, så resultatet nu bliver, at jeg faktisk kun betaler 19 Dm i havnepenge.

Vi starter byturen med et besøg i Heilgeistkloster. Det som nu er lavet om til en ældreboligbebyggelse, men derudover er den tilhørende kirke nu åben. Vi stikker derfor hovedet ind i kirken, som er en smuk lille barokkirke. Den er bygget sammen med det tidligere kloster, så dettes beboere har kunnet gå direkte fra klosteret og ind i kirken ved koret.

Så fortsatte vi mod rådhuset og Skt. Nicolai, hvorefter vi fandt en ny stor Spar i en passage ved gågaden. Der handles, og Tom og Bodil finder atter en græsk cognac af et for dem ukendt mærke. Desværre fik vi ikke Pilsator, men måtte nøjes med Paderborner. Jeg giver en omgang øl i Scheelehaus, hvorefter vi går i båden og spiser sen frokost med øl, vodka og Campari. Så tager vi en eftermiddagslur og endelig en Prædinnerdrink, inden vi begiver os mod et værtshus beliggende ved en af byportene. Stedet heder Torschliesserhaus, hvor Tom og Bodil byder på Torschliesserpfanne, der er en overordentlig stor ret med masser af kød og fint kogte grøntsager. En virkelig fin middag.

Efter middagen driver vi lidt rundt i de sommervarme gader og i nærheden af Maria Kirche byder jeg på øl. Jeg kommer imidlertid til at bestille schwartsbier i stedet for dunkelbier, hvilket betyder, at vi får en noget tyktflydende substans, der minder lidt om Guinness, men

med et stænk af citron. Da vi først har vænnet os til smagen, er den imidlertid slet ikke dårlig.

Så går det tilbage til Vandmelon, hvor vi får varm cacao med whisky, og efterfølgende cognac. Det lykkes dog heldigvis atter at komme til køjs inden midnat.

Stralsund - Vitte.

Søndag d. 18.07.1999.

Sejlet dist.: 25 sømil. Total dist.: 246 sømil. Vind : 2-4 m/sec. Vindretning: Nord. Vejr : Sol. Sejltid: 9.45 - 15.45. Total sejltid : 40 3/4 time.

Atter morgenbrød fra bageren, hentet af Tom, hvorefter vi sender Bodil i bad, inden afsejling. Der var lovet sydlig vind, hvilket passede os fint, da vi ville til Neuendorf eller Vitte, der skulle være sidste tyske havn inden overfarten til Danmark.

Vi sætter sejl og glider ud fra vores plads i stort set vindstille. Lidt vind kan vi dog fange, men fra forskellige retninger, så i løbet af den næste time går det meget langsomt nordover. Men så kommer der lidt mere vind, dog ikke den lovede søndenvind, men nordenvind, så vi må krydse os fremad. For at udnytte vinden bedst, går vi så langt uden for renderne som muligt, men på et tidspunkt går det galt. Vi glider op på en sandbanke, og sidder fast. Først prøver vi at komme fri med motoren, men der kan ikke komme omdrejninger nok på skidtet, så hænger vi os ud i bommen og prøver at dreje rundt og komme fri, samme vej, som vi er kommet ind på banken. Heller ikke det hjælper, selvom vi dog flytter os lidt. Rigtig skred i sagerne kommer der først, da en lille veteranslæbebåd, "Willy", kommer os til hjælp. Han får en trosse over, og i løbet af ingen tid, har Willy klaret ærterne. Slæbebåden var vel et par meter kortere end Vandmelon, men motorkraft og en åbenbart meget stor skrue, bragte os fri af sandbanken.

Det var Tom, der havde stået ved roret, men mig, der havde passet kortplotteren, så det må jo nok siges, at det nu er mig, der overtager formandsposten i grundejerforeningen. Efterfølgende checkede jeg vores rute, og kunne ikke se nogen fejl i navigeringen, så det må have været en sandbanke, der havde flyttet sig i forhold til det indscannede kort.

Så gik det atter nordover, men nu med en større sikkerhedsmargen til grundene. En bid vej før Neuendorf, bliver løbene dog så smalle, og vinden så ret i stævnen, at motoren atter kaldes til hjælp. Med 1.300 omdrejninger kan vi trods alt skyde en fart af 3,5 knob, og det er da bedre end 2,8 knob på kryds. Afstanden ind til Neuendorf er ikke meget kortere end at sejle til Vitte, og da der er langt mere liv i Vitte, beslutter vi os til, at denne havn skal være dagens mål.

Marinaen i Vitte er overfyldt, og da vi på et tidspunkt skal til at bakke ud mellem to af broerne, sætter bakgearet sig fast. Jeg flår kistebænken op, men der er intet i klemme i gearvælgeren, så det må være i selve gearet, fejlen ligger. Jeg skynder mig at stoppe motoren, men da der er opskud i båden, prøver Tom at holde os til en pæl med

bådshagen. Jeg prøver at få ham til at slippe, for 4,5 tons lader sig ikke holde af en bådshage, men hagen har sat sig fast og så må Tom slippe. Bådshagen forsvinder ned i vandet, mens vi driver på tværs af havnen og får fat i den yderste båd, hvor vi fortøjer langskibs. Jeg forklarer skipperen hvad problemet er, og da han er maskiningeniør hos Puck/Steuer, spørger han, hvilken maskine der ligger i Vandmelon. Jeg fortæller, at det er en Volvo Penta, men den type kender han ikke rigtig, så der var alligevel ingen hjælp at hente. Han kunne dog foreslå, at det eventuelt var en toppakning, der var gået, hvilket ville afstedkomme afbrænding af olie samt den manglende trækraft.

Tom besluttede sig nu til at svømme over til det sted, hvor bådshagen gik ned, og det lykkes faktisk for ham at finde den, i det ellers meget mudrede vand. Han dykker ned og tramper simpelthen i bunden, indtil han får fødderne på hagen. Stolthed ? Det var ikke ordet.

Tom og Bodil går i Edeka, mens jeg knokler med motoren. Jeg starter ved gearvælgeren, men kan ikke finde nogen fejl her og må så videre til gearet på motoren, som viser sig at sidde fast. Efter et stykke tid får jeg dog knoklet gearet fri, og der viser sig ikke senere problemer. Også olien checkes, men der mangler øjensynligt intet, på trods af at motoren har røget som en skorsten.

Da Tom og Bodil kommer tilbage fra købmanden bliver der hygget en kort tid, men så vil de til Kloster, som jeg jo har omtalt så pænt. Klokken er imidlertid så mange, at vi ikke kan nå at leje cykler og så er der jo kun bentøjet tilbage. I strakt march går det nordover og ret hurtigt kommer vi til Kloster, hvor havnen rundes inden en tur i byen. Den sidste færge har netop forladt stedet, så de små listige steder er også lukkede. Vi trængte ellers gevaldigt til en øl. Vi går retur ad havdiget og i Vitte byder Tom og Bodil atter på aftensmad. Nu er det stegt ål, der kommer på bordet i "Sanddorn-Eck". Dejlige stykker, der glider ned med rigelig øl til.

Ved 22-tiden går vi tilbage til Marinaen, hvor vi drikker kaffe/the med skotsk cognac (whisky) til. Mens vi har været væk, er der kommet yderligere en 3-4 både uden på os, så der var ved at være godt fyldt.

Ved 23-tiden krybes der i køjerne.

Vitte - Klintholm.

Mandag d. 19.07.1999.

Sejlet dist.: 42 sømil. Total dist.: 288 sømil. Vind : 5-8-12 m/sec. Vindretning: Øst, drejende syd. Vejr : Sol. Sejltilid: 8.30 - 15.30. Total sejltid : 47 3/4 time.

Jeg står meget tidligt op, og rister cocktailpølser, laver spejlæg og varmer kidney-beans. Der brygges the og så vækkes Tom og Bodil til det overdådige morgenmåltid.

Mens vi spiser, bliver der efterhånden liv i de andre både, og inden vi er færdige og har fået ryddet op efter maden, er alle vores udenpåliggere fortrukket til pladser, der nu er blevet frie, og vi kan starte motoren og luske ned gennem de første smalle løb, mod Østersøen. Da vi når den nordgående rende mellem Hiddensee og Rügen, sættes der sejl og med en agten for tværs stryger vi afsted med 6-7 knob. En anden sejler, der ligger foran os, men som går for motor, bliver hentet, og kort efter nås anduvningsbøjen og vi kan dreje bagbord, med kurs direkte mod Klintholm. Vi har nu stort set vinden agten ind, og efterhånden som vi kommer over Østersøen, øger den mere og mere, og der er efterhånden store bølger. Bodil bliver atter sat til roret og arbejder som en gal med at holde båden på den rette kurs. Atter viser hun sig som en udmærket styrmand. Også Tom skal prøve at styre, men han tager nok for nonchelang på det, for han ryger fra den ene side til den anden, hvilket er farligt, når man har vinden agten ind. Bodil overtager derfor atter roret.

Først 5 sm inden Møn, dukker Klinten ud gennem disen. Det er heldigvis gået stærkt, for vi er i Klintholm midt på eftermiddagen, og bliver modtaget af havnefogeden på molehovedet. Hun anviser et par broer, hvor der stadig skulle være tomme pladser, hvilket imidlertid ikke passer. Vi finder dog en plads langskibs ved en bro, og får hurtigt fortøjet. Lidt senere kommer der en svensker ind og lægger sig uden på os, men så er det også slut, for fra broen på den anden siden spærrer en anden båd af mod flere udenpåliggere.

Da vi ikke har fået frokost, er det vores første aktivitet, og dernæst går vi en tur i byen, der er levet gevaldigt op siden vi var her for 3 år siden. der er kommet yderligere et par restauranter og Røgeriet har åbnet et kombineret udsalg/spisested. Egentlig havde vi regnet med at spise aftensmad sammen med Thomas, men da vi på et tidspunkt af eftermiddagen havde meddelt, at han nok ikke nåede frem som påregnet, nemlig mellem 17 og 18, men at klokken nok blev 19, ville Tom og Bodil gerne retur til København hurtigst muligt og derfor springes aftensmaden over. De begyndte endog at se på bustider, da de heller ikke regnede med Thomas til kl. 19. Førstkommande busafgang mod Vordingborg var dog kl. 20.20, så der var lidt at løbe på for Thomas. Jeg havde også prøvet at lyde overbevisende, når jeg påstod, at han ville være i Klintholm kl. 19. Helt ret fik jeg dog ikke, for den var faktisk 19.45 inden han ankom, og så var det lige tid til en goddag og farvel pilsner. Herefter går Thomas og jeg på kro og får en fyldt rødspætte, inden vi returnerer til enkelte drinks og kabaler. Jeg rykker ud i forkahytten, og Thomas overtager min køje i hovedkahytten, og vi falder vist begge hurtigt i søvn.

Klintholm - Dragør.

Tirsdag d. 20.07.1999.

Sejlet dist.: 49 sømil. Total dist.: 337 sømil. Vind : 3-5 m/sec. Vindretning: Sydvest. Vejr : Gråvejr. Sol fra middagstid. Sejltid: 10.30 - 20.00. Total sejltid : 57 3/4 time.

Jeg stod op og gik efter morgenbrød hos købmanden, da der nu ikke længere service fra Toms side. Efter morgenmaden blev der tanket vand og vasket dørk, og endelig blev der indkøbt nye skøder til genuaen hos købmanden. De var næsten 3 kr. billigere pr. meter i

forhold til katalogpriserne hos udstyrsforhandlerne, og da skøderne under alle omstændigheder trængte til udskiftning, kunne vi jo lige så godt spare, når det var muligt.

Så var det tid til afgang mod Klinten, så der blev sat sejl i havnebassinet, for ikke at bruge motoren for meget. Det gik stille langs Møns sydkyst, da der ikke var så meget vind, og henne ved Klinten gik vi næsten helt i stå, da vi kom til at ligge i læ. Vi kunne godt være sejlet noget længere ud, men ville gerne så tæt på Klinten som muligt. Til sidst blev det dog for meget, så motoren fik lige lov til at hjælpe os ud i fri vind igen. Så blev spileren sat. Det var første gang vi havde den oppe, selv om vi havde købt den efteråret før. Den var godt nok stor, og selvom den var brugt, var der kun få reparationer på den. Den var hvid med brede grå kanter, ganske flot, og skub i båden kan den også sætte.

Vi havde besluttet at sejle til Dragør, og da der jo var rigtig langt besluttede vi at prøve at sætte selvstyreren i gang. Det lader sig normalt ikke gøre, men vinden så ud til at være ret stabil, både hvad angik retning og styrke, så forsøget skulle gøres. Der viste sig da heller ingen problemer i at overlade styringen til den "en 3. person", mens vi slikkede solskin i cockpittet..

10 sømil syd for Dragør dør vinden imidlertid helt ud, og motoren startes og bringer os i tomgang stille mod nord, indtil vi 5 sømil før Dragør stopper motoren, smider en fortøjning i vandet og selv følger efter på skift. Vandet er friskt, og der bliver vasket hår og krop, så vi er fine inden vi når Amager.

I Dragør Havn finder vi en tom plads med grøn skilt på nordmolen og begiver os straks op på kroen, hvor vi får en kæmpe Wienerschnitzel. Så går vi en rundtur i den gamle by og får is på havnen, inden vi atter border Vandmelon til godnatdrinks. Den lange sejltur må dog have taget på Thomas, for han falder i søvn på sofaen, fuldt påklædt. Jeg får dog medlidenhed med ham og får ham vækket, så han kan komme af tøj og få redt sengen.

Da vi så skal til at børste tænder, virker vandhanen ikke, og lyset på toilettet er ligeledes ude af funktion. Der er gået en sikring, hvilken er svær at lokalisere, men til sidst lykkes det, og fejlen rettes, og vi kan komme i seng.

Dragør- Skovshoved.

Onsdag d. 21.07.1999.

Sejlet dist.: 14 sømil. Total dist.: 351 sømil. Vind : 8-12 m/sec. Vindretning: Sydvest. Vejr : Let skyet med en del sol. Sejltime: 9.15 - 11.30. Total sejltid : 59 ½ time.

Gennemsnitsfart 5,9 knob.

Jeg vågner midt om natten ved, at det drypper på min nøgne bagdel. Jeg havde desværre ikke fået tætnet forlugen i løbet af foråret, og det hævner sig nu, hvor vi får en nattetordenbyge. Jeg prøver først at stoppe drypperiet med et stykke køkkenrulle, men må

snart efter flytte ud i hovedkahytten. Da det noget senere bliver tørvejr, flytter jeg atter ud i forkahytten.

Der spises tidlig morgenmad. Jeg bliver ellers liggende til kl. 7.00 i håbet om, at Thomas for en gang skyld ville stå først op, men nej, så på et tidspunkt blev det for meget, og jeg må ud af køjen. Thomas påstår, at han da godt kan gå efter morgenbrød i dag, men det ender med, at der spises en god morgenmad bestående af diverse rester, inden der sættes kurs det sidste stykke vej mod hjemhavnen. Vi kommer dog så tidlig afsted, at havnefogeden ikke når at få indkrævet penge hos os.

Ved Kastrup Lufthavn har der gennem lang tid været sejladsrestriktioner på grund af byggeriet af tunnelen mellem Amager og Peberholmen, som er den nye kunstige ø syd for Saltholm. Restriktionerne var imidlertid stort set fjernet, så vi kunne fortsætte langs Amager Strand videre nordpå.

Klokken 11.30 sejler vi ind i Skovshoved Havn, hvor vores plads er optaget, selvom Henrik den foregående aften havde sat skiltet på grøn markering. Vi får dog anråbt skipperen på den båd, der ligger på vores plads, og han begynder at gøre klar til at sejle. Mens vi således ligger og venter siger jeg til Thomas, at nu hvor vi er hjemme, syntes jeg vi skulle prøve at give motoren fuld gas. Min forbavselse bliver meget stor, da båden nærmest sætter i et tigerspring forover. Der er øjensynligt intet i vejen med motoren. Vi sejler uden for havnen og prøver atter trækraften, men 7 knob i modvind er godt nok, så vi returnerer til pladsen, som i mellemtiden er blevet ledig.

Lidt senere kommer vores faste motormand, Walther, ombord og han kigger og lytter til motoren, og kan konstatere, at der intet er i vejen. Det har nok alligevel været luft i systemet, så han griner lidt af os, men vil ikke have betaling. Grunden til den megen røg i udstødningen kunne skyldes for meget olie på motoren. Lidt havde vi dog at snakke med Walther om, nemlig propellerproblemer. Vi havde i foråret fået monteret en stor 3-bladet fast skrue, og den var meget effektiv, men når den får lov til at løbe med, for ikke at skabe modstand, lyder det som om motoren kører, og der er meget larm. Desuden bliver gearkassen meget varm. Det sidste har vi dog haft en telefonisk kontakt til Volvo om, og de siger, at det ikke gør noget. Vi beder dog Walther om at se sig om efter en ny foldepropel,. Vi får også lige et par tynde rom + cola, inden han atter forlader os.

Vi flytter så båden over til en lav flydebro og får vasket fribordet rent for sod, og efter dette job, flyttes Vandmelon tilbage på sin faste plads igen.

Klokken 16 dukker Henrik op med lidt øl og ved 17-tiden kommer Lone og ungerne og henter Farmand hjem til Albertslund.

Efterskrift.

Det 3. besøg på Rügen var dejligt, men der var atter for lidt tid til at komme rigtigt rundt dernede. Jeg håber snart atter at vende tilbage til området, hvor følgende lokaliteter står på ønskelisten: Baabe på Rügen og Usedom-området over mod Polen, Barth, Zingst og

Prerow nordvest for Stralsund og endelig et gensyn med Stralsund, Greifswald og Lauterbach. Allerøverts på ønskelisten står dog billetter til Störtebecker-Festspiele i Ralswiek. Et længerevarende ophold i Vitte er heller ikke dårligt, da både stemning og strandforholdene på ferieøen Hiddensee er helt i top.

Årets tur var som sådan planlagt til at omfatte næsten alle ovenstående lokaliteter, men de mange besætningsskift og især motorproblemerne, gjorde, at det ikke blev muligt at opfylde alle ønskerne.

Men alt i alt var det en kanonferie, med solskin i 90% af tiden. Vinden var dog ikke helt god, idet den i det meste af tiden kom fra en forkert retning. Da vi til sidst havde brug for medbør, var den dog i det flinke hjørne og sendte os helt fra Rügen og hjem uden krydssejlads.

August 1999
